

Nieuwsbrief voorjaar 2010

Stichting Mina bestaat alweer ruim 2 jaar, waarin de Stichting enorm is gegroeid. Reden genoeg dus om jullie op de hoogte te houden door middel van deze nieuwsbrief en jullie te bedanken voor jullie hartverwarmende steun!

Inhoud van deze nieuwsbrief:

Hoe het allemaal begon...	1
Doel van de stichting	2
Sponsorkinderen	3
Acties van het afgelopen jaar	8
Acties voor het komende jaar	10
Dankwoord	11

Hoe het allemaal begon...

Mijn naam is Kiki en samen met vrienden heb ik in 2007 Stichting Mina Kinderprojecten opgezet, een stichting die zich inzet voor kansarme kinderen in Nepal.

Op mijn 18e besloot ik dat ik meer van de wereld wilde zien en iets praktisch wilde doen in een ontwikkelingsland voordat ik verder ging studeren. Nepal werd het, een land dat me altijd al had aangesproken. Op televisie had ik beelden gezien van kinderen die niks hadden en ik wilde graag zien of ik voor hen iets kon betekenen.

Het werd een fantastische tijd, 5 maanden lang mocht ik tussen de kinderen in een kindertehuis leven en werken. De mensen zijn zo vriendelijk daar en hoe arm ze ook zijn, ze zijn altijd gastvrij en willen je altijd iets geven.

Omdat ik deze mensen niet kon vergeten ben ik 2 jaar geleden terug gegaan, om les te gaan geven op een basisschooltje. Dit keer zat ik midden in de hoofdstad Kathmandu, een plek die behalve erg vervuild ook erg armoedig is. Hier fietste ik elke dag langs lijmsnuivende straatkinderen en struikelde ik over bedelaars die daar vaak de hele dag met hun kinderen zaten. Kinderen die absoluut geen kansen hebben...

Dus ik besloot iets op te zetten zodat kinderen wel de kansen krijgen die ze verdienen. Ook al is er dan geen geld, hebben ze geen ouders meer of zijn ze van een lage kaste. Elk kind heeft recht op een mooie toekomst!

Zo proostte ik samen met de andere vrijwilligers in Nepal op het begin van Stichting Mina. De stichting is vernoemd naar een sterke jonge Nepalese vrouw die in de gevangenis werd geboren, opgroeide in een kindertehuis en nu studeert en accountant wil worden. Een voorbeeld voor al die andere kinderen!

Doel van de stichting

De stichting heeft als doel educatie mogelijk te maken voor kansarme kinderen en het onderwijs in Nepal te verbeteren. Daarnaast voorzien we in kleding, voedsel en onderdak waar dat nodig is. Want dit zijn de basisvoorwaarden om goed te kunnen leren!

Daarnaast coachen we leerkrachten zodat zij hun lesmethoden waar nodig aan kunnen passen.

In de toekomst hopen we een schoolje te starten waar kwalitatief goed onderwijs wordt gegeven, want helaas is het niveau van educatie in Nepal vaak erg laag.

Mina en Kiki, september 2009

Sponsorkinderen

Inmiddels worden er tien kinderen gesponsord, voor de rest van hun schoolloopbaan. Zodat zij in ieder geval met een diploma op zak de wereld in kunnen en alle kansen krijgen die ze verdienen.

Om een indruk te krijgen van de sponsorkinderen, stel ik ze allemaal aan u voor:

Bije en Sita Lama

Bije en Sita wonen in een klein huisje van steen in Aaru Bari bij hun moeder. Hun vader is een aantal jaar geleden naar Saoedi Arabië vertrokken om te werken. Hij heeft daar een nieuwe vrouw en stuurt zelden geld naar zijn kinderen. Moeder werkt in de plaatselijke weverij, maar hiermee verdient ze te weinig om naast de verzorging van haar kinderen ook nog te betalen voor hun educatie.

Sita is 12 jaar en zit in klas 7. Ze is gewend haar moeder te helpen in het huishouden. 's ochtends en 's avonds kookt Sita en er is geen tijd om te spelen. Ze wil graag verpleegster worden.

Bije is 7 jaar en zit in klas 1. Hij vindt het erg leuk op school en houdt van voetballen. Graag zou hij een voetbal hebben.

Sita en Bijje bij hun huisje

Samir

Samir zit bij Bije in de klas, hij is 8 jaar. Hij woont met zijn vader en oma in Aaru Bari, in kamer die ze huren van een huisbaas. Er is 1 bed waar oma en Samir in slapen. Vader slaapt op de grond. Zijn vader heeft zowel fysieke als psychische problemen en is al vaak geopereerd. Hij moet elke dag veel medicijnen slikken, en om zijn depressie te verhelpen moet hij elke dag anti-depressiva innemen. Hij en Samirs oma weven thuis kleden om nog iets bij te verdienen. Maar oma is al oud en vader is eigenlijk te zwak. Omdat de medicijnen erg duur zijn, blijft er te weinig geld over om Samirs educatie te betalen. Samir is een vrolijk en leergierig ventje en hij gaat graag naar school.

Punam

Punam is een meisje van 14 en zit op school in Pokhara. Haar moeder is op haar twaalfde uitgehuwelijkt aan een man die ze niet zag zitten. Moeder is toen weggevlucht van haar man, maar toen was ze al zwanger van Punam. Alleenstaande vrouwen hebben het nog steeds erg moeilijk in Nepal en Punams moeder was geheel afhankelijk van haar zus, die de educatie van Punam betaalde. Maar nu haar zus haar eigen 3 kinderen op school heeft zitten, wordt het financieel moeilijk. Om Punam haar school af te laten maken, sponsort Stichting Mina haar.

Yangi Lama

Yangi is een vrolijke meid van 14 jaar. Ze woont met haar moeder in een simpele kamer met gaten in de muur. Moeder verdient een beetje geld met weven, maar omdat het onderwijs in de hogere klassen duurder wordt kan ze de school van Yangi niet meer betalen.

Yangi doet het huishouden en maakt haar huiswerk.

Ze heeft een slechte gezondheid en slechte ogen, doordat stichting mina haar sponsort kan ze nu de medische hulp krijgen die ze nodig heeft.

Yangi wil graag dokter worden.

Swekshya (Aiti) Lama

Aiti is 14 jaar en zit in klas 7. Haar vader werkt in Dubai en heeft geen contact meer met zijn gezin. Aiti woont met haar moeder en broer van 16 in een kleine kamer die ze huren. Moeder is al te oud om te werken. De familie bezit een bed en een kast. Omdat ze geen fornuis kunnen kopen, eten ze bij de burens. Aiti heeft de eerste 4 klassen van de school doorlopen, totdat het geld van haar moeder op was en ze 2 jaar in een hotel moest gaan werken. Een buurman heeft haar toen gesponsord zodat ze weer terug naar school kon. Omdat die buurman nu zelf gaat studeren, kan hij niet meer voor Aiti's onderwijs betalen. Om Aiti de kans te geven zich te ontplooiën is het belangrijk dat zij verder kan leren.

Milan Shrestha

Milan is een vrolijke jongen van 14 jaar. Hij woont met zijn moeder en zijn zusje van 12 in een huisje vlakbij zijn school. Zijn vader heeft een nieuwe vrouw gekregen en Milan heeft geen contact meer met hem. Moeder heeft verschillende baantjes en soms een tijdje geen. Milan werkt na school in een winkeltje bij hem in de straat. Hij krijgt in ruil daarvoor een avondmaaltijd. Daarna gaat hij naar huis om zijn huiswerk te maken en 's ochtends voor school helpt hij zijn moeder met het huishouden. Milans droom is om leraar te worden.

Milan en zijn vriendje Sujan

Prabesh Nepali

Prabesh is 13 jaar en zit sinds twee jaar op school. Hij heeft altijd in een fabriek gewerkt samen met zijn ouders en daarna als afwashulp in een hotel. Hij zit nu in klas 2 en vindt naar school gaan fantastisch. Omdat zijn ouders te ver weg wonen, woont Prabesh samen met 3 andere kinderen in een kamertje in het schoolgebouw. Hij gaat 1 keer per jaar naar zijn ouders.

Malati Tamang

Malati is 14 jaar en omdat ze blind is, gaat ze naar een speciale school waar ze met zowel blinde als ziende leerlingen in de klas zit. Malati woont ook op school, ze deelt met 3 andere meiden een kamer. Op school leert Malati braille schrift en maakt ze gebruik van allerlei hulpmiddelen. Ook krijgt ze extra les van een blinde lerares die ook haar boeken in het braille vertaald. Malati gaat een keer per jaar naar haar tante, maar ze vindt het op school fijner omdat ze die omgeving beter kent en haar handicap daar geen probleem is. Ze weet nog niet wat ze wil worden maar vindt leren erg leuk.

Malati met haar hulpmiddel om te kunnen schrijven

Manisha

Manisha is 12 jaar en woont in Bhaktapur. Ze zit in klas 4 en huurt met haar broertje, zus en moeder een kamer in de buurt van de school. Ze is het halfzusje van Mina, waar de stichting naar vernoemd is. Manisha's vader is weggelopen en woont nu met een andere vrouw in het Midden-Oosten. Hij stuurt geen geld en wil ook geen contact meer. Omdat Manisha's moeder lang in de gevangenis heeft gezeten heeft ze lang niks kunnen verdienen en heeft ze geen vak geleerd. Ze koopt en verkoopt nu kleren, maar verdient hier weinig mee. Manisha gaat graag naar school en vindt dansen het leukst.

Op bezoek bij Manisha thuis, november 2009

Nu ben ik net weer terug uit Nepal en heb ik weer met deze fantastische mensen mogen leven. Op een klein schooltje heb ik leraren gecoacht om op deze manier het onderwijs aldaar te verbeteren. Want er is nog zoveel te doen daar!

Daarnaast heb ik alle 10 de sponsorkinderen bezocht, heb ik bekeken wat er nog aan hun situatie verbeterd moet worden en welke hulp ze nodig hebben. Maar vooral heb ik geluisterd naar hun wensen en hun dromen en heb ik genoten van hun vrolijkheid.

Volgend jaar weer!

Acties van het afgelopen jaar

Presentatie voor Rotary Arnhem

Op 27 april 2009 hebben Marieke en Kiki een presentatie gegeven over Stichting Mina voor de Rotary Arnhem Oost. Naast een PowerPoint presentatie met erg veel informatie werd er een film getoond die Marieke en Kiki zelf in Nepal hebben gemaakt. Te zien was dat Marieke en Kiki bij de allerarmste kinderen op huisbezoek gingen en gaf een mooi beeld van de situatie in Nepal. De presentatie werd enthousiast ontvangen, er werden veel vragen gesteld en de meest gehoorde opmerking was dat het werd gewaardeerd dat we zo persoonlijk zijn als stichting. Een mooie avond!

Actie brugklas NSG

Men neme 100 brugklassers, enthousiaste docenten en Stichting Mina, en je hebt een fantastische actie!

Afgelopen december hebben de leerlingen van vier brugklassen van de Nijmeegse Scholengemeenschap Groenewoud sponsoracties op touw gezet om Stichting Mina te steunen.

De kinderen werden geïnformeerd over de stichting door oud- leerlingen Marieke en Kiki, initiatiefneemsters van Stichting Mina. Tijdens vrijwilligerswerk dat zij deden in Kathmandu, werd het idee geboren 'iets constructiefs en blijvends' te doen voor de kinderen waarmee zij werkten. Doel is kansarme kinderen behalve medicijnen en onderdak, de kans te geven op passend onderwijs. Omdat leren naast een plicht zeker ook een recht is! Het is belangrijk de stichting onder de aandacht te brengen bij Nederlandse kinderen, zodat er een link komt tussen Nederland en Nepal. Het mes snijdt aan 2 kanten: bewustwording in Nederland van ontwikkelingswerk en armoede, en geld voor Nepal waarvan 100% naar de kinderen aldaar gaat.

Nicole Janssen, docent op de NSG, heeft zich 2 jaar geleden ook al ingezet voor de stichting toen Kiki vanuit Nepal meldde dat er een tekort aan bh's was voor de jonge meiden in Nepal. Nicole zag haar kans, maakte een kraampje voor het schoolgebouw en ging er achter staan om bh's in ontvangst te nemen. Een succes, 3 tassen vol bh's werden een maand later afgeleverd in Kathmandu.

Om de Nederlandse kinderen op een leuke manier kennis te laten maken met Nepal en de armoede aldaar, werd de December- actie in het leven geroepen. De 100 leerlingen kregen de opdracht om ludieke sponsor acties uit te voeren om geld in te zamelen voor Stichting Mina. Het mocht van alles zijn: van pizza's bakken en verkopen tot rondjes schaatsen. De 12- jarige Marijke Berendijk haalde het meeste geld op door rondjes te schaatsen en haar opa en oma het geld te laten verdubbelen dat ze bij elkaar schaatste. 'Al mijn familieleden vonden het een goed doel, omdat het zo klein is en omdat je zeker weet dat 100% naar de kinderen gaat. En ik vond het zelf ook heel goed, dus ik heb ook 5 euro van mijn zakgeld ingelegd', vertelt ze.

Al met al leverde de actie het prachtige bedrag van 1934,57 euro op, wat door de NSG werd aangevuld tot 2010 euro, waar Stichting Mina de komende 5 jaar een kind en zijn familie kan voorzien van eten, onderdak, medische zorg en onderwijs.

NSGers: Dank jullie wel!

Acties voor het komende jaar

Natuurlijk zitten we als stichting niet stil en hebben we ook voor het nieuwe jaar genoeg ideeën om Stichting Mina op een leuke manier onder de aandacht te brengen.

Nepaldag KBO Nijmegen

Marieke, Miriam en Kiki van Stichting Mina zullen in april 2010 een Nepal- dag organiseren voor de Katholieke Bond voor Ouderen in Brakkestein.

De ouderen kunnen een informatiepraatje verwachten, een film en een quiz. Het wordt vast een inspirerende middag!

Project 'Mooi voor Mina'

In 2011 gaan 3 scholen in Breda en omgeving zich inzetten voor Stichting Mina. Met het project 'Mooi voor Mina' zullen alle leerlingen een kunstwerk maken van gebruikt materiaal. Denk bijvoorbeeld aan plastic, blikjes enz. Deze kunstwerken zullen geveild worden en de opbrengst zal gaan naar de stichting.

Uiteraard zullen vrijwilligers van Stichting Mina een bezoek brengen aan alle drie de scholen, zodat de leerlingen vragen kunnen stellen over de stichting en foto's kunnen zien en zij inspiratie kunnen opdoen voor hun kunstwerk!

Dankwoord

De eerste nieuwsbrief is af. Stichting Mina kan terugkijken op 2 fantastische jaren! Dankzij uw hulp hebben we al ontzettend veel kunnen doen.

Afgelopen november ben ik teruggekomen van een aantal maanden werken in Nepal. Op een klein schooltje heb ik leraren gecoacht om op deze manier het onderwijs aldaar te verbeteren. Want er is nog zoveel te doen daar!

Daarnaast heb ik alle sponsorkinderen bezocht en hen voorzien van rugzakken en schoolspullen. Er is bekeken wat er nog aan hun situatie verbeterd moet worden en welke hulp ze nodig hebben. Maar vooral heb ik geluisterd naar hun wensen en hun dromen en heb ik genoten van hun vrolijkheid.

Het was geweldig om weer te spelen en te kletsen met deze kinderen en te merken dat onze hulp zo goed terecht komt! Volgend jaar ga ik weer naar Nepal om ter plekke verder te werken!

Draagt u de Stichting Mina een warm hart toe? Dan kunt u uiteraard een donatie doen! Voor meer informatie zie www.stichtingmina.nl

De volgende nieuwsbrief wordt medio 2010 verwacht.

